
This is the **published version** of the bachelor thesis:

Roca Mora, Daniela. *Les donacions en vida a la comunitat autònoma de Catalunya. Aspectes civils i tributaris*. Treball de Final de Grau (Universitat Autònoma de Barcelona), 2026 (Relacions laborals). 59 pàg.

This version is available at <https://ddd.uab.cat/record/331994>

under the terms of the license.

**LES DONACIONS EN VIDA A LA COMUNITAT
AUTÒNOMA DE CATALUNYA. ASPECTES CIVILS I
TRIBUTARIS.**

Autor: Daniela Roca Mora

Relacions Laborals, UAB

Treball Final de Grau

Tutora: María Isabel García Ruiz

Dret Civil

7 de maig de 2026

Resum.

El present treball estudia com la donació en vida està adquirint una importància creixent en la planificació successòria catalana. Aquesta adopta diversos avantatges pràctics (transmissió immediata, control del patrimoni, optimització fiscal), però també plantegen problemes jurídics (irrevocabilitat, afectació a la legítima, col·lació, etc...).

A Catalunya es regula de manera diferenciada la donació en vida, en comparació amb altres CCAA, té especials característiques les quals la diferencien del testament. Durant el treball, aquesta eina s'estudia amb profunditat, establint un eix de búsqueda que generi noves oportunitats de planificació successòria pels anys futurs.

El treball està dividit en dos blocs: el primer bloc proporciona una base teòrica sobre les donacions, destacant el seu origen, funcionament i el marc legal que regula aquestes a la CA de Catalunya. El segon bloc està dedicat a un anàlisis pràctic i fiscal, detallant la tributació de les donacions, l'impost que s'aplica, i les possibles elusions fiscals.

L'objectiu és oferir una nova visió sobre la donació per determinar si, amb les característiques estudiades, es pot convertir la donació en vida en un instrument més eficaç que el testament en la planificació successòria d'acord amb la realitat jurídica i social actual.

Paraules clau: Donació en vida, Planificació successòria, Catalunya, Donació mortis causa, Testament, Irrevocabilitat, Legítima, Col·lació, Tributació, Fiscalitat, Impost sobre successions i donacions, Marc legal, Transmissió patrimonial, Codi Civil Catalunya.

Abstract.

This paper examines how living gift is acquiring growing importance in Catalan succession planning. It offers various practical advantages (immediate transfer, control of assets, tax optimisation), but it also raises legal issues (irrevocability, impact on the legitimate share, collation, etc.).

In Catalonia, the living gift is regulated differently compared with other autonomous communities, and it has particular characteristics that distinguish it from a will. Throughout the study, this tool is examined in depth, establishing a research axis that will generate new opportunities for succession planning in the years to come.

The work is divided into two blocks: the first block provides a theoretical foundation on donations, highlighting their origin, operation and the legal framework governing them in the Autonomous Community of Catalonia. The second block is devoted to a practical and fiscal analysis, detailing the taxation of donations, the tax that applies and possible tax avoidance schemes.

The aim is to offer a new perspective on the gift to determine whether, with the characteristics studied, a living gift can become a more effective instrument than a will in estate planning, in line with current legal and social realities.

Keywords: Living donation, Succession planning, Catalonia, Mortis causa donation, Will, Irrevocability, Legitimate share, Collation, Taxation, Fiscal law, Inheritance and gift tax, Legal framework, Transfer of assets, Successoral effectiveness, Catalanian civil law.

Abreviatures.

- **CCCat** (Codi Civil Catalunya).
- **TS** (Tribunal Suprem).
- **TSJ** (Tribunal Superior de Justicia).
- **CA** (Comunitat Autònoma).
- **CCAA** (Comunitats Autònomes).
- **IRPF** (Impost sobre Renda de Persones Físiques)
- **ISD** (Impost sobre Successions i Donacions)
- **ATC** (Agència Tributària de Catalunya)
- **AEAT** (Agència Estatal d'Administració Tributària).
- **AP** (Audiència Provincial).

ÍNDEX

Abreviatures.....	3
Introducció.....	6
1. Marc teòric.....	9
1.1 Concepte i naturalesa de les donacions.....	9
1.1.1 La donació.....	9
1.1.2.1 La donació en la concepció jurídica-romana.....	11
1.2 Marc legal.....	14
1.2.1 Regulació de les donacions a Catalunya.....	14
2. Donacions i el seu funcionament.....	16
2.1. Administració competent envers les donacions.....	16
2.2. Revocabilitat i irrevocabilitat de la donació.....	17
2.3 Donacions amb reserva de la facultat de disposar.....	19
2.4 Donacions i legítima en el dret successori català.....	20
2.5 Donacions i altres atribucions imputables a la legítima.....	21
2.6 Col·lació i donacions entre familiars.....	22
2.7 Pacte successori a Catalunya.....	24
2.7.1 Concepte i nocions generals.....	24
2.7.2 Marc normatiu.....	25
2.7.3 Efectes fiscals en atenció al IRPF i ISD.....	25
3. Donacions i les seves modalitats.....	26
3.1. Donacions mortis causa.....	27
3.2 Donacions per raó de matrimoni i entre cònjuges.....	30
4. Anàlisi fiscal.....	31
4.1 Conceptes bàsics.....	31
4.4 Impost sobre la renda de les persones físiques.....	34
4.4.1 Ganàncies patrimonials i IRPF.....	35
4.5 Fiscalitat de les donacions mortis causa.....	36
5. Marc pràctic.....	36
5.1 Liquidació de les donacions.....	36
5.1.1 Base imposable.....	37
5.1.2 Reduccions.....	38
5.2 Acumulació de donacions.....	39
Conclusions i propostes.....	43
Taula de sentències.....	45
Anexos.....	49

Bibliografia.....	54
--------------------------	-----------

Introducció.

En els últims anys, la planificació successòria a Catalunya ha patit diversos canvis impulsats principalment per motius d'interès econòmic, entre d'altres, però dirigits a facilitar els tràmits que comporta la successió. Tradicionalment, el testament ha estat el principal protagonista per a dur a terme aquesta planificació. No obstant, s'ha observat un creixent recurs a la donació en vida com a alternativa o complement al testament, especialment en l'àmbit del dret civil català.

La normativa successòria catalana, recollida en el Llibre Quart del Codi Civil de Catalunya, presenta particularitats rellevants que incideixen en l'elecció dels instruments de planificació successòria, com la configuració de la legítima i el règim de les donacions. En aquest context, la donació en vida, regulada al Llibre Cinquè del CCCat, permet una transmissió anticipada del patrimoni amb efectes immediats, la qual cosa pot aportar avantatges pràctics i fiscals, encara que també planteja interrogants en relació amb la protecció dels hereus legítims i la seguretat jurídica.

El present treball té com a objectiu analitzar si realment la donació en vida s'ha consolidat com una eina de planificació successòria més eficaç que el testament en el dret civil català. Per a això, es realitzarà un estudi comparat del seu règim jurídic, els seus efectes pràctics i les seves repercussions fiscals i successòries, amb la finalitat de valorar críticament la seva eficàcia com a instrument successori.

Estructura.

Abordarem el treball a través de dos grans blocs: el primer bloc tracta el tema desde una perspectiva teòrica-descriptiva, aprofunditzant sobre conceptes teòrics, des dels orígens de les donacions, passant per conceptes claus de funcionament d'aquestes, fins normativa que regula les donacions a Catalunya avui dia.

El segon bloc es centra en l'anàlisi fiscal de les donacions, en el qual s'introdueixen conceptes de la tributació, analitzant així el tractament dels diferents impostos aplicables a la donació, i les possibles propostes a tenir en compte alhora d'escollir la donació com a eina de planificació successòria.

Objectiu general.

L'objectiu que hi ha darrere de la realització del present treball no és merament acadèmic, sinó més bé personal, ja que neix del interès d'estudiar l'eina de la donació en vida com a possible alternativa de planificació successòria, comparada amb el testament en el dret civil català, mitjançant l'estudi del seu règim jurídic, efectes pràctics i fiscals.

Objectius específics.

D'aquest objectiu general neixen uns determinats objectius específics detallats a continuació;

1. Analitzar el règim jurídic de la donació en vida en el dret civil català, atenent la seva regulació, límits i efectes jurídics.
2. Avaluar els avantatges i inconvenients de la donació en vida, especialment en termes de disposició, revocabilitat i control patrimonial.

3. Analitzar l'impacte fiscal de la donació en vida i de la donació mortis causa, tenint en compte la normativa tributària catalana i la seva influència en l'elecció de l'instrument successori.
4. Estudiar la incidència de la donació en vida en la legítima i en els drets dels hereus forçosos, així com els possibles conflictes successoris derivats.
5. Examinar la doctrina i jurisprudència recents a Catalunya sobre l'ús de la donació en vida com a eina de planificació successòria.
6. Proposar conclusions crítiques i, si és el cas, recomanacions jurídiques sobre l'ús de la donació en vida enfront del testament com a instrument successori.

1. Marc teòric.

1.1 Concepte i naturalesa de les donacions.

1.1.1 La donació.

Entenem com concepte de donar, regalar¹, és a dir, transferir alguna cosa a algú a títol lucratiu, ja siguin béns mobles², immobles, diners, joies, etc. Cal destacar que aquesta entrega es fa en vida³, a excepció de la donació mortis causa, que veurem més endavant les seves peculiaritats.

El terme subjectiu *“animus donandi”*⁴, és a dir, la intenció de complir una liberalitat, es fundamental en l'acte de donar, on hi trobem un element més objectiu basat en una disminució patrimonial del donant i un augment patrimonial del subjecte beneficiari.

¹ AP Barcelona, Sec. 17, Rec 1003/2019, 24-02-2021. Sentència Civil N° 92/2021. No es pot admetre que, davant la manca de proves sobre l'existència d'una donació, sigui el suposat donant qui hagi de demostrar que “no tenia intenció de donar res”, ja que és la part que afirma l'existència d'un ànim de liberalitat qui està obligada a acreditar-lo.

² AP Barcelona, Sec. 14, Rec 549/2019, 23-09-2020. Sentència Civil N° 239/2020. El Tribunal Suprem va donar per vàlida la donació d'un iot, a l'empara de l'article 632 del Codi Civil, declarant "cal entendre compliments tots els requisits per a la validesa de la donació del iot qüestionat, ja sent un bé moble d'acord amb el tenor literal de l'article 585 del Codi de Comerç.

³ AP Barcelona, Sec. 16, Rec 472/2019, 03-12-2021. Sentència Civil N° 459/2021. Des d'aquesta òptica, als actuals apel·lants se'ls ha impedit qüestionar la validesa i l'exigibilitat de la suposada donació, així com analitzar les possibles conseqüències derivades d'una eventual manca d'acreditació de l'acceptació per part de la donatària. Cal tenir present que l'article 531-7 del *Codi civil de Catalunya* disposa que “la donació és l'acte pel qual els donants transmeten gratuïtament un bé a favor dels donataris, que només l'adquireixen si l'accepten mentre aquells són vius”.

⁴ AP Barcelona, Sec. 17, Rec 1071/2019, 4-3-2021. Sentència Civil N° 104/2021. *La jurisprudència ha assegut que la donació és un negoci jurídic pel qual una persona, per voluntat pròpia, amb ànim de liberalitat ('animus donandi'), s'empobreix en una part del seu patrimoni en benefici d'una altra que s'enriqueix en l'atorgament, segons STS de 31 de maig de 2006 (Ponent: Roman Garcia Varela).*

D'aquesta manera, es pot fer una donació a qualsevol persona, institució religiosa o benèfica, societat, fent-ho amb plena llibertat de condicions i formes. Per exemple, es pot donar una certa quantitat de diners a un germà però establint la prohibició que mai ho pugui donar a una altre persona. També es contempla la figura de la facultat de disposar, on el donatari⁵ no podrà fer servir el que ha rebut com a donació amb la condició de mantenir-ho per si en qualsevol moment el donant⁶ li reclama lo donat, figura que estudiarem amb detall més endavant.

Alhora de fer una donació, és molt important concretar aquestes entregues que es fan en vida, mitjançant escritura notarial, fent especial menció a que el regal quedarà subjecte a la legítima, així alhora del repartiment de l'herència, el regal es descomptarà d'aquesta, quedant així equitativament repartida.

Les donacions prescriuen als quatre anys i un mes desde la seva materialització, ja que desde que es realitza la donació i hi ha acceptació⁷, el donatari té un mes per presentar i pagar l'impost de donacions. A partir del dia següent que acaba aquest mes, comença a comptar el termini de 4 anys de prescripció. Un cop finalitzat aquest termini, si Hisenda no ha iniciat cap actuació (comprovacions, requeriments...), ja no et poden liquidar l'impost, ja que el deute queda extingit per prescripció. En el cas que la donació no es faci mitjançant Notari, la

⁵ Persona que rep el bé per part del donant.

⁶ Subjecte que entrega el bé al donatari.

⁷ AP Barcelona, Sec. 16, Rec 379/2018, 21-04-2020. Sentencia Civil N° 50/2020. La normativa civil estableix que la donació no obliga al donant, ni produeix efecte, sinó des de l'acceptació, i que en aquest cas no ha concorregut l'acceptació de l'actora.

prescripció comença a comptar desde el mateix dia en que el document que acrediti la donació s'incorpori al Registre públic o es presenti davant l'administració.

1.1.2 Origen de la donació.

1.1.2.1 La donació en la concepció jurídica-romana.

Tal i com diu *Juan Carlos Martin*⁸, les donacions (donationes) apareixen en el Dret Romà Antic com un negoci jurídic amb denominació pròpia que abarquen una certa particularitat d'efectes que les distingeixen de la resta de les institucions.

Amb el pas dels anys, el concepte de donar evoluciona i passa d'aplicar-se dels negocis traslatius⁹ de propietat (acords entre parts on es transfereix la propietat d'un bé) a tots aquells actes en els quals un subjecte podia efectuar gratuïtament una concessió patrimonial, com ara pagar un deute fins a renunciar a l'exercici d'un dret, per exemple.

En els seus orígens jurídics, la donació no obligava al donant a lliurar el bé, i el donatari no tenia el dret legal a exigir-lo. És a dir, si el donant canviava d'opinió, el donatari no podia reclamar. Per això mateix, al dret antic romà es van establir certs procediments legals els quan proporcionaven al donatari uns drets sobre el bé donat, com eren;

- ``*Mancipatio*``: espècie de cerimònia formal per a transferir la propietat.

- ``*Iure cessio*``: forma legal de cedir drets davant un magistrat.

⁸ Prof. Titular Interí Càtedra 3, Dret Romà, Facultat de Ciències Jurídiques i Socials, Universitat Nacional de La Plata, *UNLP. Conseller Acadèmic Titular, Facultat de Ciències Jurídiques i Socials de La Plata, UNLP.

⁹ Acords entre parts on es transfereix la propietat d'un bé.

- ``*Traditio*``: el lliurament directe de l'objecte.

Si es feia servir un d'aquests mètodes, el donatari sí que podia reclamar el bé legalment (per exemple, amb una acció anomenada ``*rei vindicatio*``, que era com una demanda per a recuperar el bé que li pertanyia ``*rec mancipio*``).

Una altra forma era fer una promesa formal (estipulació), on el donant es comprometia legalment a lliurar el bé. Així, el donatari es convertia en creditor i podia exigir el compliment de la donació. En el dret romà, al principi es desconfiava de les donacions, perquè implicaven donar alguna cosa sense rebre res a canvi. Per això, els juristes buscaven protegir el donant i la seva família enfront de donacions excessives.

Per a limitar aquests actes, es va crear la *Lex Cincia* l'any 204 a. C., que prohibia fer donacions molt grans (encara que no se sap el límit exacte) i també prohibia que els advocats cobressin per defensar a algú. Aquesta llei permet les donacions sol si eren entre persones amb vincles familiars pròxims. Això va portar al fet que es diferenciessin dos tipus de donacions:

1. Les que no superaven el límit legal o es feien entre persones exceptuades per la llei (com a familiars pròxims). Aquestes seguien les normes tradicionals del dret romà.
2. Les que excedien aquest límit i es realitzaven entre persones no exceptuades. Aquestes quedaven regulades per la *Lex Cincia*, que imposava restriccions per a evitar abusos.

Aquesta llei tenia buits legals, ja que no indicava quines mesures s'implimentaven en cas d'incumplir la llei, per això mateix va intervenir el pretor¹⁰ i va crear una eina legal anomenada *exceptio legis Cinciae*. Aquesta permetia al donant defensar-se si algú intentava obligar-lo a entregar el que havia promès donar. És a dir, si el donatari el demandava, el donant podia usar aquesta excepció per a evitar complir la donació si no respectava els límits de la llei.

En el dret clàssic, la donació no era considerada simplement un negoci jurídic, sinó una ``*iusta causa*'', a l'efecte de justificar una determinada apropiació patrimonial, però a l'època de Constantí, es farà de la donació un negoci típic, al qual se li exigirà una formalitat, aquesta serà la redacció d'un document oficial anomenat ``*insinuatio*''¹¹.

En el dret romà, es considerava que l'afecte entre els cònjuges podia portar-los a fer-se donacions massa generoses, fins al punt que un d'ells podia acabar cedint pràcticament tot el seu patrimoni a l'altre. Per evitar aquestes situacions de desequilibri, es va establir una prohibició que actuava com a mecanisme de protecció entre els membres del matrimoni. A Catalunya, aquest sistema va continuar vigent fins al 1984, tal com recollia l'article 20 de la Compilació del dret civil de Catalunya. A partir d'aquell moment, es va optar per un model basat en la llibertat contractual, primer amb l'article 11 de l'antic Codi de família i, actualment, amb l'article 231-11 del Codi civil de Catalunya (CCCat). En coherència amb

¹⁰ Tipus de jutge a Roma.

¹¹ Sorgeix una nova institució en les alhors del segle IV d. C: la *Insinuació*, que consistia en el fet de transcriure en Registres públics l'escrit de la donació que superes els dos-cents sòlids (moneda en l'època romana), tot i que fos entre persones exceptuades per la llei.

aquest canvi, l'article 531-9 del mateix codi qualifica la donació entre cònjuges simplement com una modalitat més de donació, estudiada més endavant.

Per finalitzar els transcurs i l'evolució de les donacions al dret romà, vull acabar donant-li menció a les donacions *''mortis causa''*, tal i com diu la propia paraula, s'entén que son donacions per causa de mort.

En el Dret Romà, es va donar un tractament especial a aquestes donacions. Aquest tipus de donació es trobava a mig camí entre una donació en vida i un llegat (part d'una herència). El donant la feia pensant en la seva possible mort, i la donació només es tornava definitiva si el donant moria. En canvi, si el donatari moria abans, la donació caducava.

1.2 Marc legal.

1.2.1 Regulació de les donacions a Catalunya.

Les donacions a Catalunya es troben regulades a la *Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del CCCat, relatiu als drets reals*¹². Més precisament al Títol III *''De l'adquisició, la transmissió i l'extinció del dret real''*, al Capítol I *''Adquisició''*, i a la Secció Tercera anomenada *''Donació ''*.

Desde l'article 531-7 fins l'article 531-22 del Llibre Cinquè hi trobem;

Definició de la donació com un acte gratuït pel qual una persona (donant) lliurament un bé a una altra (donatari), que ho adquireix si ho accepta.

¹² Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, relatiu als drets reals.

No es considera un contracte, sinó un mode d'adquirir béns, juntament amb la successió, el contracte, l'ocupació, l'accessió i la usucapió.

Regula:

- Donacions entre vius i donacions per causa de mort.
- Irrevocabilitat de la donació després de l'acceptació.
- Capacitat de donants i donataris.
- Modalitats especials com a donacions entre cònjuges o per raó de matrimoni

El Llibre Quart del Codi Civil de Catalunya també regula les donacions amb transcendència successòria des de l'article 451-1 fins a l'article 451-15. Aquest bloc normatiu tracta la seva naturalesa, els efectes sobre la legítima, la col·lació i la reducció en cas que lesioni els drets dels hereus.

A més de les normes civils regulades al Codi Civil de Catalunya, hi trobem les normes fiscals regulades a la *Llei 19/2010, de 7 de juny, de la Generalitat de Catalunya, la qual regula l'Impost sobre Successions i Donacions, complementada pel Decret 414/2011*, que aprova el reglament de l'impost. Estableix:

- Bonificacions i reduccions fiscals segons el grau de parentiu.
- Regles per a l'autoliquidació de l'impost.
- Competència de l'Agència Tributària de Catalunya per a gestionar el tribut.

2. Donacions i el seu funcionament.

2.1. Administració competent envers les donacions.

Quan la gestió de l'impost correspon a Catalunya, la presentació de l'autoliquidació s'ha de fer davant l'Agència Tributària de Catalunya (ATC). En canvi, quan la competència és estatal, el tràmit s'ha de realitzar davant l'Agència Estatal d'Administració Tributària (AEAT).

- Donació d'un immoble situat a Espanya; Si el donatari resideix a Espanya, la comunitat autònoma competent és la del territori on es troba l'immoble objecte de la donació, i s'hi aplica la seva normativa pròpia. Si el donatari és no resident, la competència passa a l'AEAT. En aquest cas, es pot escollir entre aplicar la normativa estatal o la de la comunitat autònoma on estigui ubicat l'immoble.

- Donació d'un immoble situat a l'estranger amb donatari resident a Espanya; Quan el bé immoble és fora d'Espanya però la persona que rep la donació viu al territori espanyol, la gestió correspon a l'AEAT. Igual que en el cas anterior, el contribuent pot optar entre la normativa estatal o la de la comunitat autònoma on tingui la seva residència habitual.

- Donació de béns o drets situats a Espanya que no són immobles; Si el donatari és resident a Espanya, la comunitat autònoma competent és aquella on hagi viscut més dies durant els cinc anys immediatament anteriors a la donació (còmput de data a data). Si el donatari no resideix a Espanya, s'aplica el mateix criteri que en el cas dels immobles: la

competència és de l'AEAT i es pot triar entre la normativa estatal o la de la comunitat autònoma on els béns hagin estat situats més temps en els cinc anys previs.

- Donació de béns o drets situats a l'estranger; En aquest supòsit, la competència recau en la comunitat autònoma on el donatari hagi tingut la seva residència habitual durant la major part dels darrers cinc anys, seguint el mateix criteri temporal que en els casos anteriors.

Obligació personal i obligació real; Les persones residents a Espanya tributen per obligació personal, és a dir, han de declarar totes les donacions rebudes, independentment del lloc on es localitzin els béns. Les persones no residents tributen per obligació real, de manera que només han de declarar les donacions de béns situats dins del territori espanyol.

2.2. Revocabilitat i irrevocabilitat de la donació.

Segons el CCCat, la donació en vida a Catalunya es caracteritza per la seva irrevocabilitat negocial, la qual es relaciona amb el perfeccionament negocial. Aquesta entra en joc un cop hi ha hagut l'acceptació¹³, és a dir, quan el donatari accepta i el donant coneix aquesta acceptació, excepte causes legals taxades les quals son d'interpretació restrictiva, com son:

- La sobrevenença dels fills dels donants, inclús si aquests tenen fills amb anterioritat a la donació. Referència de la Sentència de l'Audiència Provincial de Tarragona

¹³ AP Barcelona, Sec. 18, Rec 211/2020, 06-10-2020. Sentència Civil N° 635/2020. Si entenem perfeccionada la donació perquè el citat art. 531-12 del CCCat exigeix l'acceptació també en escriptura pública, dels donataris, l'exigència al seu torn té transcendència en la mesura que com disposa l'art. 531-8 del CCCat, fent referència a la donació com irrevocable des del moment en què els donants coneixen l'acceptació dels donataris.

Sentència n. 318/2025¹⁴ la qual revoca una donació degut al naixement del fill del donant.

- La supervivència dels fills dels donants que aquests creien morts.
- L'incompliment de les càrregues imposades pels donants als donataris.
- La ingratitud dels donataris. Son causes d'ingratitud els actes penalment condenables que el donatari faci contra la persona o els bens del donant, dels fills, del cònjuge o de l'altre membre de la parella estable, així com els que ponderen sobre una conducta en relació a les mateixes persones no acceptada socialment.
- La pobresa del donant, sense perjudici del dret d'aliments que correspongui leglament. S'entén per pobresa la falta de mitjans econòmics dels donants per la seva òngrua sustentació.

En cas de donació verbal de béns mobles, la irrevocabilitat apareix des del lliurament del bé si es realitza en el moment de l'expressió verbal de la donació.

L'acció revocatoria caduca al any desde el fet que la motiva o desde que el donant la coneix, i la renúncia anticipada a la revocació es nula. La revocació pot ser exercida contra hereus en certs casos, i les alienacions a títol oneros prèvies a la notificació de la revocació mantenen la seva validesa, amb obligació de restitució del valor.

¹⁴ Audiència Provincial de Tarragona Sentència n. 318/2025. Demandant va donar dues finques rústiques al seu pare mitjançant escriptura pública. Posteriorment va néixer un fill del donant. Després de la defunció del donatari, que va instituir hereva universal a la seva esposa, el donant va exercitar acció de revocació de la donació per superveniencia de fills. La demandada va al·legar que es tractava de donació remuneratòria per favors rebuts i que les finques donades havien arribat originàriament al donant per liberalitat dels seus pares. Finalment hi ha estimació del recurs d'apel·lació. Es revoca la sentència de primera instància i s'estima la demanda, revocant la donació, declarant el dret a la restitució dels béns donats i acordant la cancel·lació registral.

2.3 Donacions amb reserva de la facultat de disposar.

Segons la revista de Imma Barral Viñals, “Catalunya recollia la tradició ja dita dels països de dret escrit francès, on la reserva de la facultat de testar era un argument per legitimar l’existència de donacions universals. El CCCat però, trenca amb la tradició del droit coutumier no només en el fons: la validesa de la donació amb reserva de la facultat de disposar com ja havia fet el CC; sinó també en la forma ja que passa a indicar directament els efectes d’aquest tipus de donació”.

A Catalunya, la reserva de la facultat de disposar de les donacions¹⁵ permet al donant reservar-se el dret de disposar dels béns donats, normalment per a actes a títol onerós (si el títol constitutiu no estableix una altra cosa), resolvent així la titularitat del donatari en el cas que el donant faci servir aquest dret. Es una eina molt interessant ja que permet al donant tenir el control de lo donat en tot moment. L’exercici d’aquesta facultat afecta tant als donataris com a tercers, és a dir, qualsevol persona que hagi adquirit drets sobre el bé després de la donació, però hi trobem dues excepcions respecte a aquests;

1. Si aquests tercers han actuat de bona fe, és a dir, sense saber que el donant s'havia reservat aquest dret, poden mantenir els seus drets.
2. Si la legislació hipotecària esmenta una altra cosa (per exemple, si el dret del donant no estava inscrit en el Registre de la Propietat), també es protegiria a aquests tercers.

¹⁵ Llibre Cinquè del Codi Civil de Catalunya article 531.20.

2.4 Donacions i legítima en el dret successori català.

Tal com s'exposa a l'article de la blogosfera de *Navas & Cusí Abogados*¹⁶ "és tradició del dret successori català la institució del "hereu", ja que es tracta d'una figura històrica per la qual es preserva la unitat del patrimoni familiar a través del fill o filla primogènita (la pubilla), sense oblidar els drets que assisteixen la resta de fills (els "cabalers"). Les característiques d'aquesta figura poden explicar-nos la idiosincràsia de l'economia catalana i la seva fortalesa, ja que el "hereu" mantenia la productivitat agropecuària de la masia, mentre que els "cabalers" havien d'emprendre en altres professions o sectors".

En l'actualitat, el dret civil català no obliga a fer testament a favor del primogènit en detriment de la resta de fills. El codi de successions català té com a diferència significativa que, encara que el testador li entregui tot a una persona, els fills tindran dret a la seva part de la legítima, la qual es correspon a un 25% del total de l'herència.

En el dret català, l'acció de reclamació de la legítima prescriu als deu anys. A més, quan s'ha de realitzar el càlcul de la legítima s'ha de tenir en compte també totes les donacions realitzades en vida del testador durant els deu anys anteriors a la seva mort. És a dir, que es podran descomptar de la seva legítima aquelles donacions que hagués rebut del testador en vida, com a regals imputables a la legítima.

¹⁶ Navas & Cusí Abogados; Despatx d'advocats amb seu a Madrid, Barcelona , Bruselas i Miami.

La llei s'enfoca en els 10 últims anys del subjecte causant per a què no pugui donar tot abans de morir i deixar a altres fills sense la seva part justa, així, encara que s'hagin realitzat donacions en vida, se suma al càlcul de la legítima per a veure quant correspon als altres.

2.5 Donacions i altres atribucions imputables a la legítima.

Són imputables a la legítima les donacions entre vius atorgades pel causant amb pacte exprés d'imputació, realitzat en el moment que s'atorga la donació, ja que no es pot fer amb posterioritat a aquest¹⁷, o fetes en pagament o a compte de la legítima.

Són donacions imputables a la legítima, llevat que el causant disposi una altra cosa;

- Les donacions fetes pel causant a favor dels fills perquè puguin adquirir el primer habitatge o emprendre una activitat professional, industrial o mercantil que els proporcionï independència personal o econòmica.
- Les atribucions particulars en pacte successori, les donacions per causa de mort i les assignacions de béns al pagament de legítimes, fetes també en pacte successori, quan es facin efectives.
- En l'herència dels avis, són imputables a la legítima dels néts els béns rebuts pels progenitors representats que haurien estat imputables a la seva legítima en cas d'haver estat legitimaris.

¹⁷ STC Civil Nº 19/2007, TSJ Catalunya, Sala de lo Civil y Penal, Sec. 1, Rec 4/2007, 30-05-2007. La sentència resol si una donació feta en vida pel causant a un dels fills s'ha de col·lacionar o no. L'hereu que va rebre la donació afirmava que era un pagament de legítima i que, per tant, no s'havia de col·lacionar. Finalment, els tribunals conclouen que la donació és col·lacionable, perquè el causant no va manifestar expressament que volgués dispensar-la de col·lació.

- Les donacions i les altres atribucions imputables a la legítima es valoren d'acord amb el que estableix l'article 451-5, però la seva imputació no està sotmesa al límit dels 10 anys establert¹⁸.

El causant pot deixar sense efecte la imputació a la legítima en testament o codicil i també en pacte successori o per mitjà d'una declaració feta en un altre acte entre vius en escriptura pública. La dispensa d'imputació feta en escriptura pública és irrevocable i la feta en pacte successori només és revocable per les causes legals o acordades entre les parts.

2.6 Col·lació i donacions entre familiars.

A Catalunya, la col·lació entre familiars és un instrument que es troba regulat a la Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del CCCat¹⁹.

Aquest, obliga directament als hereus forçosos que han rebut donacions en vida del causant, a aportar el valor d'aquestes a la massa hereditària total, per així assegurar una distribució proporcionada de l'herència, considerant les donacions com “avanços de l'herència”, sempre que l'atribució s'hagi fet en concepte de legítima o hi sigui imputable, o que el causant hagi establert expressament, en el moment d'atorgar l'acte, que l'atribució sigui

¹⁸ AP Barcelona, Sec. 16, Rec 498/2019, 08-02-2022. Sentència Civil N° 45/2022. El 19 de juliol de 2012, el demandant va signar un contracte privat mitjançant el qual se li transmetien drets de crèdit procedents de préstecs concedits a la societat *MC Clols, S.A.*. A través d'aquest acord, els seus pares, Do Sabí i Donya Alicia, li cedien els crèdits que mantenien contra l'esmentada empresa, per un import total d'1.873.665,71 euros. Aquesta atribució patrimonial es considerava avançament de la legítima futura de Don Jesús, de manera que el seu contingut quedava alterat i reduït. En qualsevol cas, les parts van interpretar que aquesta operació comportava una renúncia a la legítima que li pogués correspondre en el futur.

¹⁹ Llei 10/2008, del 10 de juliol, del llibre quart del Codi civil de Catalunya, relatiu a les successions, Capítol IV Secció Segona, desde l'article 464-17 fins l'article 464-20.

col·lacionable, a menys que el testador ho hagi dispensat expressament en el testament²⁰, per evitar afavorir algun fill sobre els altres en la successió, afectant de manera directa a les donacions que es fan a familiars propers. Els hereus forçosos son els únics que poden sol·licitar la col·lació de béns en una herència. Els pares no estan obligats a col·locar les donacions dels seus ascendents (avis) als seus fills (nets) en l'herència.

El causant no pot ordenar, després d'haver atorgat un acte a títol gratuït, que l'atribució sigui col·lacionable, però pot dispensar la col·lació en testament, codicil o pacte successori i pot també excloure-la en la seva successió.

Un cop oberta la successió, els cohereus que serien beneficiaris de la col·lació poden renunciar a aprofitar-se'n, és a dir, l'hereu accepta que la donació que va rebre no se sumi a la massa hereditària, mantenint-la a part i no es tindrà en compte per a repartir l'herència, si tots els hereus estan d'acord i no reclamaran per ajustar l'herència.

La col·lació en lloc d'ascendents focalitza el nét hereu en la successió del seu avi ha de col·locar les atribucions a títol gratuït rebudes pel seu pare que aquest hauria hagut de col·locar en la mateixa successió si fos viu, sempre que el nét sigui també hereu d'aquest i amb relació a tots els béns o a la part d'aquests béns que hagi arribat al seu poder.

²⁰ STC Civil 367/2023 AP Lleida, Rec. 510/2021 de 09 de mayo del 2023. L'actora sosté que la donació d'un habitatge en concret, hauria d'imputar-se a la legítima, però el tribunal constata que en l'escriptura de donació no hi ha cap previsió expressa en aquest sentit. A més, la demandada aporta altres donacions anteriors on sí constava una menció a la legítima, cosa que reforça que quan el pare volia imputar una donació a la legítima, ho feia explícitament. En canvi, en la donació discutida no consta cap manifestació, per lo que no pot ser imputada a la legítima.

No són colacionables;

- Les despeses d'aliments, educació i atenció mèdica.
- Despeses per a satisfer les necessitats de descendents amb discapacitat.
- Despeses per a donar suport a la carrera professional o artística dels fills, tret que es disposi el contrari en el testament.
- Donacions al cònjuge del fill, tret que s'hagin fet a tots dos, i en aquest cas, el fill deura colacionar la meitat de la donació.

2.7 Pacte successori a Catalunya.

2.7.1 Concepte i nocions generals.

El pacte successori és una institució típica a Catalunya la qual contempla un escenari on les persones que poden realitzar-lo han de ser mínim dos familiars²¹ amb l'objectiu d'assegurar el repartiment de determinats béns i la seva destinació. El destinatari del pacte successori pot o no ser un familiar, ja que també es poden nombrar beneficiaris entitats com societats, fundacions, etc. Mitjançant aquest pacte, també entès com a contracte, els subjectes implicats queden directament obligats al seu compliment, a través de la seva formalitat davant notari, produint-se així la irrevocabilitat unilateral, és a dir, un cop establert, no pot ser anul·lat o modificat per la voluntat d'una sola de les parts involucrades, sino que requereix el consentiment de les parts per a qualsevol canvi, garantint així seguretat jurídica envers el

²¹ Obligatòriament aquests han de ser cònjuges o parella estable o familiars fins al quart grau, sempre que hi hagi relació familiar propera i veïnatge civil català.

compliment del pacte. En el cas que una de les parts que va firmar el pacte, mori, ja no es podrà revocar mai més.

2.7.2 Marc normatiu.

El pacte successori es troba regulat al Llibre Quart del CCCatalà, Títol III, Capítol I, des de l'article 431.1 on trobem el concepte de pacte successori, passant pels otorgants, capacitat, objecte, forma, nul·litat, revocació, etc., fins l'article 431.17.

2.7.3 Efectes fiscals en atenció al IRPF i ISD.

Un dels efectes fiscals a destacar del pacte successori és la seva incidència en l'IRPF del transmitent. A diferència del que succeeix en una donació, la transmissió d'un bé mitjançant pacte successori no genera cap guany patrimonial per al causant, això vol dir que no s'aplica cap tributació per l'increment del valor del bé.

Tot i que el pacte successori es realitza pels familiars en vida, la normativa fiscal catalana equipara aquesta eina a una transmissió mortis causa, seguint així les normes de l'Impost sobre Successions. Aquest impost, a la CA de Catalunya, presenta determinats avantatges fiscals en relació als beneficiaris del pacte successori, on hi trobem; reduccions per parentiu relativament elevades per a fills i cònjuges, bonificacions en la quota a aplicar sobre l'import del bé, i reduccions per a empreses familiars o per l'habitatge habitual²², entre d'altres.

²² AP Barcelona, Sec. 17, Rec 639/2019, 14-07-2020. Sentència Civil N° 164/2020. El fet que una persona permeti que un familiar seu ocupi un habitatge, a títol de precari, no pot equiparar-se, com pretén la part que apel·lant, a la donació prevista en l'article 451-8.2.a) del CCCat.

En comparació amb la donació, trobem que el pacte successori és fiscalment més avantatjós que la donació, però, actualment, la figura del pacte successori és una eina poc usada i coneguda pels habitants catalans, en canvi, la donació, al ser una figura més àmplia i senzilla atenent als requisits, està tinguent un ús més comú al territori català.

3. Donacions i les seves modalitats.

Segons la Llei 5/2006, de 10 de maig, del llibre cinquè del CCCatalà, relatiu als drets reals, l'article 531.9 menciona les diferents modalitats de donacions que hi ha a Catalunya.

1. Les donacions poden fer-se tant en vida com amb motiu de la mort.
2. S'entén per donació entre vius aquella que el donant concedeix sense tenir en compte la seva mort.
3. Són donacions per causa de mort les que el donant atorga pensant en la seva pròpia mort. El fet d'aplaçar el lliurament del bé fins després de la mort del donant, o que aquest es reservi a l'usdefruit vitalici, no converteix per si sol la donació en una donació per causa de mort.
4. Les donacions per motiu de matrimoni, les realitzades entre cònjuges i les donacions per causa de mort es regulen, respectivament, d'acord amb el que estableixen el llibre segon i el llibre quart.

3.1. Donacions mortis causa.

En el present apartat s'exposa la donació mortis causa com una modalitat de donació que adopta similituds amb la figura de l'herència, la qual és el punt clau de comparació en el treball realitzat. Aquestes similituds versen sobre la naturalesa jurídica d'aquestes transmissions de béns, les quals es produeixen al morir el causant, a més de tenir en comú formalitats i aspectes fiscals que veurem més endavant.

Les donacions per causa de mort²³, son aquelles disposicions de béns que el donant, considerant la seva mort, entrega en forma de donació acceptada pel donatari en vida seva, sense que el donant quedi vinculat personalment per la donació, ja que mentre estigui viu, pot realitzar els canvis que consideri enfront aquesta, inclús revocar-la en el moment mateix de la mort, per lo que l'acceptació de la donació per part del donatari únicament demostra la seva conformitat amb l'enriquiment que suposa la mateixa donació, però no té la funció de fer la donació irrevocable, vinculant al donant, com succeeix en les donacions *inter vivos*, on l'acceptació si converteix la donació en obligatòria i ja no pot revocar-se lliurement, excepte causes legalment taxades²⁴.

La transmissió de la propietat de la cosa donada es condicionada al fet que la donació sigui definitivament ferma, és a dir, quan hagi tingut lloc la mort, tret que la voluntat de les

²³ Regulades a la Llei 10/2008, del 10 de juliol, article 432-1, Capítol II, llibre quart del CCCat, relatiu a les successions.

²⁴ Revista de Imma Barral Viñals, Facultat de Dret UAB, Barcelona, Juliol 2010.

parts sigui de transmissió immediata, amb reserva d'usdefruit²⁵ pel donant o sense, sota la condició resolutòria de revocació o premoriència del donatari²⁶.

Resulta rellevant destacar lo senyalat en la Sentència del cas de la finca S.D²⁷, la qual tracta sobre la donació mortis causa amb transmissió immediata, és a dir, és una donació entregada en vida pel donant, pero considerant la mort propera d'aquest. En el cas que la transmissió tingues efecte amb la mort del causant, aquesta seria considerada successió, amb la diferència que si la transmissió és immediata, es regeix per la donació. El problema jurídic que es planteja a la sentència mencionada qüestiona si hi ha una transmissió real de la propietat o el donant ho controla tot (ja que es reserva l'usdefruit, la facultat d'administrar i de disposar del bé), a més que la donació estava sotmesa a condició resolutòria de premoriència del donatari i a la revocabilitat per part del donant i, per tant, la donació és només aparent?

El Tribunal Suprem analitza el CCCat, el qual admet la transmissió immediata en donacions mortis causa sota condició resolutòria. També preveu expressament la reserva d'usdefruit, però, el CCCat no menciona la reserva de la facultat de disposar o d'administrar, però el Tribunal entén que aquesta reserva buida el contingut de la propietat transmesa, fent que la donació sigui merament aparent, mantenint doncs el donant el control total del bé. Finalment, el TS conclou que no hi ha una efectiva transmissió de la propietat, per lo que la finca forma part de l'herència i en cap moment surt del patrimoni del donant.

²⁵ Dret a fer servir i disfrutar d'un bé fins la mort del donant.

²⁶ Encara que la propietat ja s'ha transmès, la donació pot quedar sense efecte en cas que el donant revoqui la donació o que el donatari mori abans que el donant.

²⁷ Tribunal Suprem, Sala Primera, de lo Civil, Sentencia 46/2016 de 11 Feb. 2016, Rec. 2755/2013.

3.1.1 Dret d'aplicació.

Les donacions per causa de mort no poden ser universals, no es pot donar tota una herència mitjançant una donació mortis causa. Mitjançant aquesta figura, només es poden fer donacions relatives a béns concrets. Aquestes es regeixen per les normes dels llegats relatives a:

- La inhabilitat i la indignitat successòries del donatari, és a dir, si el donatari ha comès actes greus contra el donant, o si el mateix donatari està legalment incapacitat.
- El dret d'acréixer entre els donataris, en el cas que hi hagin diversos donants, i un d'aquests no pot rebre la donació o no vol, la seva part pertinent pot passar a la resta de donataris.
- La possibilitat de substitució vulgar del donatari, si aquest no pot rebre, ho rebrà una altre persona.
- Les condicions, els modes, les substitucions, els fideïcomisos i altres càrregues imposats al donatari.
- La pèrdua posterior a la donació dels béns donats, abans de la mort del donant, quedant la donació sense efecte, igual que un llegat.
- El dret preferent dels creditors hereditaris per al cobrament dels seus crèdits, destacant que la donació es pot veure afectada si no hi ha diners suficients.

Tot el que no estigui regulat com a llegat, s'aplicaran a les donacions per causa de mort les normes de les donacions entre vius, en la mesura que ho permeti llur naturalesa especial.

3.2 Donacions per raó de matrimoni i entre cònjuges.

Les donacions per raó de matrimoni i entre cònjuges apareixen com una modalitat de donació al llibre cinquè del CCCat, ja que comparteixen certs requisits de formalitat, però envers la pròpia regulació, trobem que les donacions per raó de matrimoni es consideren donacions ordinàries, per lo que se'ls hi aplica el règim general del mateix llibre cinquè, mentre que les donacions entre cònjuges tenen un règim especial regulat al llibre segon del CCCat.

A Catalunya, trobem una especial distinció entre les donacions per raó de matrimoni i les donacions entre cònjuges, encara que el CCCat no les tracta com una categoria separada ja que comparteixen certs requisits de formalitat.

Una donació per raó de matrimoni es aquella que té lloc abans del casament, considerant el matrimoni i a favor del futur cònjuge. La principal característica es basa en la irrevocabilitat d'aquestes, ja que només es poden revocar si s'ha pactat expressant o si concorre alguna causa general de revocació, ja sigui per un incompliment de càrregues, per ingratitude del donatari, etc²⁸.

En canvi, les donacions que es fan dins del matrimoni, és a dir, les donacions entre cònjuges, se'ls aplica una revocabilitat automàtica en el cas de superveniència de fills, on el cònjuge donant pot revocar la donació sense necessitat d'al·legar cap altra causa. Aquesta llei

²⁸ AP Barcelona, Sec. 4, Rec 263/2020, 22-02-2021. Sentència Civil N° 120/2021. La donació efectuada per raó de matrimoni només seria revocable si concorren els pressupostos de l'art. 231-29 del CCAT.

protegeix els futurs descendents garantint que el patrimoni no quedi disminuït de manera irreversible abans del seu naixement.

4. Anàlisi fiscal.

4.1 Conceptes bàsics.

Generalment, tal i com explica Alejandro Ebrat Picart, donar es fiscalment més car que heredar, ja que les donacions actualitzen el valor del patrimoni del donant en vida, i en el cas de donacions d'immobles, aquestes generen l'anomenada ganancia patrimonial, gravant en elles l'IRPF si el valor actual de l'immoble es superior al valor d'adquisició d'aquest, on el receptor ha d'assumir la plusvàlua municipal, en canvi, les herències son transmissions mortis causa les quals no es poden considerar un acte voluntari que generin una renda pel propi causant²⁹.

Degut a aquesta principal diferència fiscal, destaquem aspectes rellevants els quals poden ser determinants alhora d'escollir quina eina de planificació successòria pot ser la més òptima.

El moment de pagar l'impost va directament relacionat amb la capacitat econòmica que tingui la persona que ha de rebre la donació o herència. A la donació, l'impost es paga quan aquesta es realitza, és a dir, haurem de pagar amb els nostres diners al rebre alguna cosa en

²⁹ AP Barcelona , Sec. 16, Rec 623/2019, 17-02-2022. Sentencia Civil N° 67/2022. Torcuato va plantejar i va recomanar com a alternativa que s'atorgués una escriptura de donació de la nau esmentada a favor del seu cònjuge, Jose Carlos. Segons aquest professional, la transmissió gratuïta entre cònjuges d'un immoble adquirit més de vint anys abans de la donació quedava exempta de tributació per l'IRPF i només estava subjecta a l'impost sobre donacions. Seguint aquest criteri, la donació es va formalitzar el 29 d'abril de 2014.

vida. En canvi, el impost es paga quan el causant mor en el cas de l'herència, on probablement, els diners que s'obtinguin d'aquesta seran suficients per pagar els impostos derivats.

Un altre aspecte a tenir en compte es determinar a quin lloc es paga cada eina de planificació successòria. En el cas de la herència, els impostos es paguen al territori on residia el causant, però en la donació s'inverteix la situació, es paga on resideix el que la rep, i quan es tracta de donacions de béns immobles, aquestes es paguen a la CA on aquest es trobi situat. Per lo tant, si tinc un immoble a una CA on no es paguen certes donacions³⁰, la millor opció serà donar que esperar a la herència, ja que si no pagaria per herència allò que per donació no pagaria.

En el cas que s'opti per la donació, serà més òptim fer-la en diners, ja que les donacions en la resta de béns com son immobles, accions i d'altres, estan sotmesos a l'impost sobre la renda de la persona que realitza la donació.

També hem d'analitzar els topalls exempts per saber fins a quin import la donació no es paga, a més de contemplar en quines CCAA l'impost de donacions sigui minoritari o directament no existeix.

Finalment, el que més interessa saber és quin subjecte assumeix l'import de l'impost que correspongui. En aquest cas no hi trobem diferències, ja que a la donació paga qui la rep, i en la herència paga el que hereda.

³⁰ Per exemple, a la Comunitat Autònoma de Madrid no es paguen les donacions que es realitzen de pares a fills.

4.2 L'impost de donacions.

L'impost de donacions, igual que l'impost de successions, és un tipus de tribut estatal directe de caràcter personal que grava l'increment de patrimoni que obté una persona física en el moment de rebre diners o béns de manera gratuïta per part del donant. Així és. s'ha de pagar per rebre un regal.

Al tractar-se d'un tribut cedit a les CCAA, correspon a aquestes establir el tipus impositiu aplicable, així com les reduccions, deduccions i bonificacions de la quota tributària. En conseqüència, s'haurà d'atendre la normativa vigent de la CCAA del causant o del donatari, segons correspongui. A Catalunya, la regulació pròpia es troba a la Llei 19/2010³¹, de l'impost sobre successions i donacions, i al seu Reglament (Decret 414/2011)³², que estableixen reduccions, bonificacions i criteris de competència específics del territori. Aquest marc normatiu conviu amb la legislació estatal, que s'aplica de manera supletoria.

En la majoria de les legislacions autonòmiques, les donacions paguen el mateix que les herències, utilitzant la mateixa escala de l'impost per la donació que per la herència, encara que les successions i donacions són situacions diferents, la llei les tracta com un únic impost perquè comparteixen la mateixa essència: rebre patrimoni de manera gratuïta. Per això s'agrupen sota el mateix paraigua fiscal, però cadascuna té les seves pròpies regles i models.

³¹ Llei 19/2010, del 7 de juny, de l'impost sobre successions i donacions.

³² Decret 414/2011, de 13 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions.

4.3 Impost de successions.

L'Impost de Successions és un tribut de naturalesa directa, personal i subjectiva que grava l'adquisició de béns i drets per títol mortis causa, és a dir, com a conseqüència de la mort d'una persona. La seva funció principal és garantir que les transmissions hereditàries contribueixen al finançament públic i, alhora, actuar com a instrument de redistribució patrimonial, evitant que la riquesa es concentri en determinats nuclis familiars.

A Espanya, l'impost està cedit a les CCAA, que disposen de competències per regular aspectes essencials com les reduccions, les bonificacions i els tipus impositius. Catalunya, per exemple, aplica la seva pròpia normativa, que inclou reduccions específiques per a descendents, cònjuges, persones amb discapacitat i l'habitatge habitual.

Tot i la seva rellevància, l'Impost de Successions és objecte d'un debat recurrent en l'àmbit polític i econòmic, especialment pel seu impacte en la mobilitat patrimonial i per les diferències entre territoris. Malgrat això, segueix sent un element central en l'estudi de la fiscalitat patrimonial.

4.4 Impost sobre la renda de les persones físiques.

La regulació de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques (IRPF) es recull en la Llei 35/2006³³, de 28 de novembre. Es tracta d'un impost directe, personal i progressiu que grava la renda obtinguda per les persones físiques durant l'any natural.

³³ Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos de societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.

La donació és una eina que, tot i permetre la transmissió gratuïta de béns en vida, pot generar per al donant un guany patrimonial en l'IRPF. Aquest impacte és especialment rellevant en el cas de béns immobles revaloritzats, on la diferència entre el valor d'adquisició i el valor de mercat pot ser molt elevada. Per aquest motiu, és fonamental analitzar les implicacions fiscals abans de formalitzar una donació i valorar alternatives com el pacte successori, que ofereix un tractament fiscal molt més favorable.

4.4.1 Ganàncies patrimonials i IRPF.

Un dels aspectes més importants i característics de les donacions, com ja hem mencionat anteriorment, és la plusvàlua a efectes de l'IRPF, ja que en el cas de donacions d'immobles o accions, aquestes poden generar guanys patrimonials per al donant (si s'han revaloritzat)³⁴. Les herències no generen plusvàlua a efectes d'IRPF, però sí que poden comportar el pagament de la plusvàlua municipal³⁵. Tant en la donació com a l'herència, qui assumeix el pagament és el subjecte que rep el bé, i l'ha de fer en el moment de presentar la declaració anual, no en el moment de la transmissió.

En el cas que una propietat hagi sigut objecte de donació i el seu preu de venda s'hagi vist incrementat, aquesta propietat haurà de tributar com a ganancia patrimonial al 19% els primers 6.000 euros, al 21% fins als 50.000 euros, al 23% desde els 50.001 euros fins als

³⁴ AP Barcelona, Sec. 4, Rec 4/2021, 04-06-2021. Sentència Civil N° 354/2021. En aquest cas Ja s'ha determinat que el preu consignat a l'escriptura de compravenda de 29 d'octubre de 2002 per totes aquestes finques va ser de 244.566 €. Així, tenint en compte el seu valor real de mercat, es va produir un increment patrimonial sense contraprestació a favor del Sr. Santos per un import de 250.716 €, procedent del patrimoni del Sr. Carlos Ramón. Aquesta diferència ha de considerar-se com una donació a l'hora de calcular la possible legítima que pugui correspondre a l'actor en l'herència del seu pare.

³⁵ Impost de l'increment en el valor dels terrenys de naturalesa urbana (IIVTNU). Aquest recau sobre herències i donacions d'immobles urbans quan augmenten el seu valor. És un impost de caràcter municipal (el recauda l'ajuntament del poble on es trobi l'immoble).

200.000 euros, i al 26% desde els 200.001 euros cap a endavant. Aquest percentatge forma part de l'IRPF, és a dir, tributa per renda, a més de tributar per l'impost de donacions.

4.5 Fiscalitat de les donacions mortis causa.

Les donacions mortis causa no tributan com una donació comú, sinó com una adquisició mortis causa regulada per l'impost de successions, és a dir, que aquesta es liquida igual que una herència. La base imposable es determina pel valor real dels béns i drets heretats, minorat per deutes i càrregues deduïbles. Sobre aquesta base s'apliquen les reduccions pròpies de Catalunya, destacant la reducció per parentiu (100.000 € per a descendents i cònjuges) i la reducció específica per l'habitatge habitual del causant, que pot arribar al 95% si es compleixen els requisits de manteniment.

La quota resultant s'obté aplicant la tarifa progressiva catalana, que grava la base liquidable segons el grau de parentiu i el patrimoni preexistent de l'hereu. A diferència de les donacions inter vivos, les transmissions *mortis causa* no generen guanys patrimonials en l'IRPF, fet que les fa fiscalment més eficients quan els béns s'han revaloritzat. L'impost s'ha de presentar en un termini de sis mesos des de la defunció, prorrogables sis mesos més.

5. Marc pràctic.

5.1 Liquidació de les donacions.

A les donacions, la liquidació és més senzilla que a les successions. Principalment, al valor que té el bé donat, li restarem les cargues i les deutes, i al resultat obtingut li aplicarem les reduccions possibles aplicables que veurem més endavant. La quantitat resultant d'aquesta operació és la que localitzarem entre els intervals a l'escala general aplicable tant per

successions com per donacions. Finalment, obtindrem la quota a pagar, que multipliquem per els coeficients en funció del grau de parentesc i del patrimoni preexistent, ja que des de la reforma d'abril de 2020 s'apliquen a les donacions a fills, cònjuges i ascendents (Grup I i II).

Les donacions realitzades a familiars del Grup I i II (a fills, pares i cònjuges) efectuades escriptura pública, s'aplica una escala reduïda que és més beneficiosa que la escala general.

Esquema de la liquidació:

+Valor dels béns de la donació

-Carregues deduïbles

-Deutes deduïbles

→ = Base imposable

- Reduccions

→ = Base liquidable

* Escala

= Quota íntegra

* Coeficients multiplicadors

=Quota tributària.

5.1.1 Base imposable.

En les adquisicions a títol gratuït entre persones vives subjectes a la modalitat de donacions, constitueix la base imposable el valor net dels béns i drets adquirits, entès com el seu valor minorat en l'import de les càrregues i deutes deduïbles. Si escau, cal acumular altres

adquisicions per donació o bé per contracte o pacte successori produïdes durants els tres anys anteriors a la donació.

5.1.2 Reduccions.

Després de la reforma d'abril de 2020, s'han introduït noves reduccions fiscals les quals ens fan veure les donacions com a estratègia per estalviar impostos en comparació amb les herències. En aquest apartat s'ha de tenir en compte que de l'import a declarar es poden restar determinades reduccions, sempre que es compleixin els requisits establerts, en el cas de les donacions següents:

- Un immoble que serà el primer habitatge habitual, o els diners per adquirir-lo
- Un terreny per construir el primer habitatge habitual, o els diners per adquirir-lo
- Un immoble que serà l'habitatge habitual d'una víctima de violència masclista, o els diners per adquirir-lo
- Un terreny per construir l'habitatge habitual d'una víctima de violència masclista, o els diners per adquirir-lo
- Un negoci empresarial o professional
- Participacions en entitats
- Diners per constituir o adquirir una empresa o un negoci o participacions en entitats amb domicili social i fiscal a Catalunya
- Béns de patrimoni històric català o espanyol si qui fa la donació és el cònjuge, la parella estable o un descendent
- Aportacions a patrimonis protegits de persones amb discapacitat
- Determinades finques rústiques de dedicació forestal
- Béns afectes a explotacions agràries i finques rústiques

- Béns mobles donats per fundacions i d'associacions que compleixen finalitats d'interès general

El resultat que s'obté és la base liquidable sobre la qual s'aplica la tarifa de l'impost.

5.2 Acumulació de donacions.

A Catalunya i a la resta d'Espanya, la normativa estatal de l'Impost sobre Successions i Donacions (Llei 29/1987) preveu que s'acumulen totes les donacions que s'efectuïn a una mateixa persona dins d'un període de temps de 3 anys, és a dir, es pagaran totes juntes com si fos una única donació. Tenint en compte que l'impost de donacions es progressiu, contra més es dona, més es paga, a vegades no surt rentable aquest tipus de mecanisme, ja que l'import a pagar serà major, per lo que no es el mateix fer una donació de 400.000 euros, que fer quatre donacions de 1.000 euros cadascuna, a la mateixa persona.

Com a estratègia alhora de fer una donació, serà més econòmic fer donacions cada 3 anys i un dia, això implica que cada donació tributa de manera independent, és a dir, cada vegada es parteix de zero a efectes d'aplicar la tarifa, de manera que es poden aprofitar diverses vegades reduccions o bonificacions amb límit quantitatiu a cada donació.

A continuació analitzem un supòsit pràctic fictici per veure els possibles resultats.

Un pare vol donar 300.000 € al seu fill (Grup II).

Compararem:

- Opció A → 3 donacions de 100.000 € dins de 3 anys (s'acumulen)

- Opció B → 3 donacions de 100.000 € separades més de 3 anys (NO s'acumulen)

OPCIÓ A → Amb acumulació (dins 3 anys)

Fiscalment és com si es donessin 300.000 €. Amb la tarifa progressiva catalana, una donació de 300.000 € genera aproximadament:

- Quota íntegra aproximada: uns 48.000–50.000 €
- Tipus efectiu aproximat: 16–17%

(Després s'apliquen possibles bonificacions, però la base de càlcul és aquesta).

OPCIÓ B → Sense acumulació (cada 3 anys i un dia)

Cada donació de 100.000 € tributa per separat. Per cada 100.000 €:

- Quota aproximada: uns 11.000–12.000 €
- Tipus efectiu aproximat: 11–12%

Com que en fem tres → $12.000 \text{ €} \times 3 = 36.000 \text{ €}$ aproximadament.

Comparació final:

OPCIÓ	TOTAL DONAT	QUANTITAT EN € DE L'IMPOST.
A (acumulació)	300.000 €	49.000€
B (separades)	300.000 €	36.000 €

D'aquesta manera, la quantitat donada és la mateixa, i ens estalviem una certa quantitat de diners, sempre que la donació sigui a la mateixa persona, i no hi hagi presa de realitzar-la.

5.3 Reduccions de les donacions a la CA de Catalunya.

Com hem comentat anteriorment, encara que l'impost de donacions es de caràcter estatal, cada CA pot regular diversos àmbits d'aquest impost, com son les reduccions i les bonificacions, sempre de cara a millorar la situació per la seva població. A Catalunya, hi trobem les següents reduccions³⁶;

- Donació d'empreses, negoci professional i participacions a entitats, també a favor del personal de la mateixa empresa; Reducció del 95% del valor net dels elements patrimonials. Aquesta reducció és igual que l'estatal, però amb algunes particularitats, ja que s'aplica a cònjuges, ascendents, descendents, i col·laterals fins al tercer grau per consanguinitat o afinitat. S'estableix el requisit de manteniment de 5 anys³⁷.

- Donació de la vivenda o quantitats per a la vivenda; Reducció del 95% en les donacions de la primera vivenda habitual o de diners per la compra d'aquesta, a descendents amb edat no superior a 36 anys i amb el límit de 60.000 euros (en el cas d'un grau de discapacitat del 65% o superior, el límit es de 120.000 euros). En aquest cas també hi trobem l'obligació de manteniment dels 5 anys, a més de que el donatari no pot superar els 36.000 euros d'ingressos anuals.

³⁶ Ebrat Picart, A. (2022), *Herencias y donaciones en Cataluña*, Atelier.

³⁷ El requisit de manteniment de 5 anys vol dir que la persona que rep la donació, ha de conservar el negoci, l'empresa o les participacions durant almenys 5 anys per poder mantenir la reducció del 95% en l'impost de donacions a Catalunya. Es poden beneficiar d'aquesta reducció tant els fills propis com els fills del cònjuge o la parella estable i els tutelats en acollida.

- Donació de diners per adquirir empreses o participacions d'entitats que radiquin a Catalunya. Reducció del 95%, sempre que el donatari sigui descendent, no superi l'edat dels 40 anys, i no tingui un patrimoni superior a 400.000 euros. Si el descendent té un grau de discapacitat igual o superior al 33%, el límit es de 125.000 euros.
- Donació de béns del patrimoni cultural. S'aplica una reducció del 95% i requisit de manteniment de 5 anys.
- Donació a entitats sense ànim de lucre (associacions, fundacions, cooperatives, ONGs). Es contempla una reducció del 95% en les donacions realitzades a aquestes entitats.
- Donacions a patrimonis protegits de persones amb discapacitat. Aquestes reduccions son de fins a un 90%.

Conclusions i propostes.

El present estudi ha facilitat tenir una idea més clara sobre les donacions com a eina de planificació successòria, malgrat tot, no hi ha una resposta universal la qual pugui convencer al lector sobre la decisió entre donar en vida o esperar a l'herència. Per això mateix, la persona interessada ha de realitzar una anàlisi personalitzada, valorant tant els aspectes fiscals com les circumstàncies familiars, econòmiques i patrimonials de cada cas. Un assessorament previ pot evitar costos innecessaris i optimitzar la planificació successòria familiar.

L'anàlisi conjunta del règim jurídic de les donacions i del testament en el dret civil català permet afirmar que ambdues institucions, tot i compartir l'objectiu de transmetre patrimoni, responen a lògiques i funcions diferents. El testament és l'instrument successori per excel·lència, mentre que la donació opera principalment en l'àmbit inter vivos. Per això, no poden ser considerades figures substitutives, però sí plenament integrables dins d'una mateixa estratègia successòria, sempre que es respectin els límits legals.

En aquest sentit, el treball ha evidenciat que la legítima actua com un límit estructural i ineludible a l'eficàcia successòria de la donació. Qualsevol transmissió anticipada de béns ha de ser valorada en relació amb els drets legítims, ja que la col·lació i la imputació poden alterar substancialment els efectes econòmics de la donació en el moment de la successió. Això confirma que la donació no pot operar al marge del sistema successori, sinó que hi queda necessàriament vinculada.

D'altra banda, s'ha demostrat que l'eficàcia real de la donació no depèn tant de la seva naturalesa jurídica com de la planificació que l'acompanya. La seva utilitat pràctica, ja sigui per anticipar la successió, ordenar el patrimoni o optimitzar la càrrega fiscal, prové de

l'estratègia successòria i no d'una suposada superioritat dogmàtica respecte d'altres instruments. L'avantatge fiscal, sovint percebut com a element central, no pot ser interpretat com un criteri jurídic de preferència, sinó com un factor més dins la planificació patrimonial.

Finalment, el treball conclou que la donació té un caràcter essencialment complementari dins del sistema successori català. La seva utilització òptima exigeix una interpretació prudent, que tingui en compte tant els límits legals com les conseqüències futures en la successió. Quan s'utilitza de manera coordinada amb el testament i el patrimoni familiar, la donació esdevé una eina útil i flexible; però quan s'empra sense aquesta perspectiva, pot generar conflictes, desequilibris o ineficiències.

Per últim, m'agradaria concloure el treball amb una reflexió personal. La realització d'aquest projecte ha suposat un repte desde el seu inici, ja que l'àmbit de les donacions era completament aliè per mi. Al començament del treball tenia molta falta de coneixement, però el fet de llegir, conèixer, entendre i transcriure tots els nous conceptes, m'han fet arribar a un punt de consolidar molts elements que finalment m'han generat satisfacció amb el resultat final. El fi d'aquest treball és poder donar visibilitat a les donacions, i que els lectors, sense tenir experiència prèvia en el tema, com era en el meu cas, puguin assolir coneixements i donar-li un ús més pràctic.

Taula de sentències.

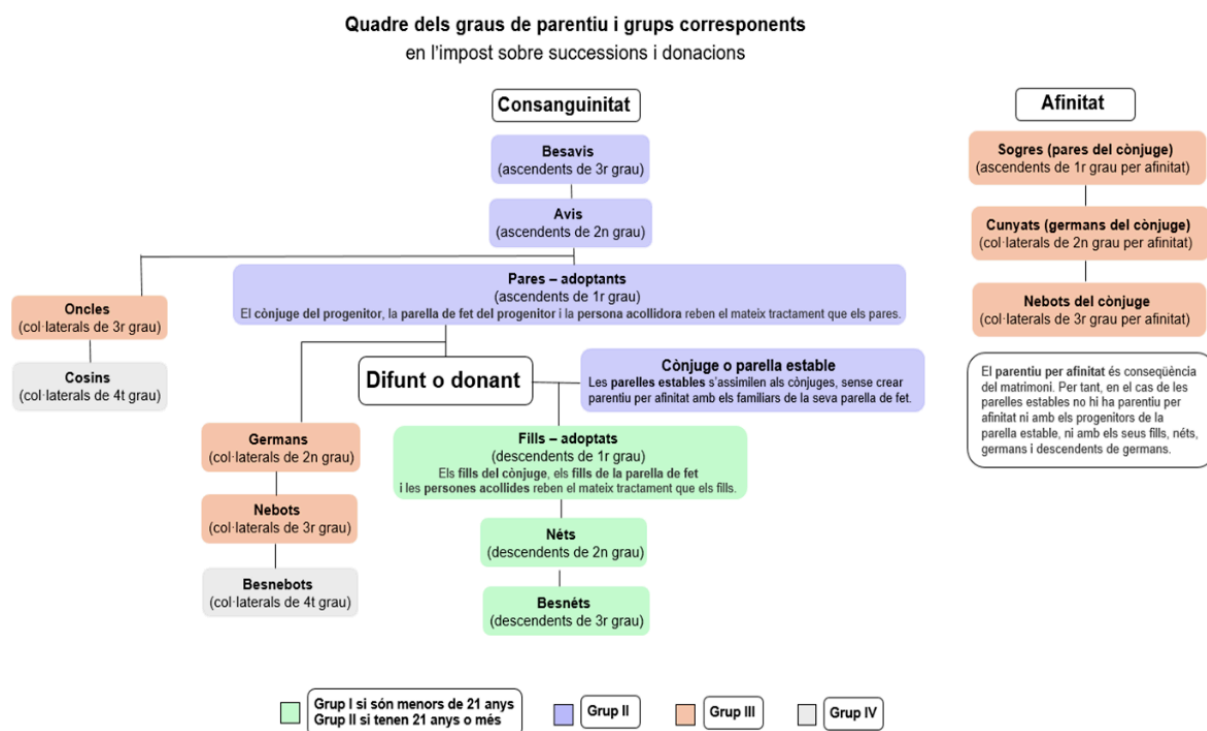
Referència de la sentència.	Tema tractat.
1. Audiència Provincial de Tarragona Sentència n. 318/2025 (Núm. Roj : SAP T 580/2025).	La sobrevinença dels fills dels donants, inclús si aquests tenen fills amb anterioritat a la donació.
2. TS, Sala Primera, de lo Civil, Sentència 46/2016 de 11 Feb. 2016, Rec. 2755/2013. Núm. ECLI: ES:TS:2016:430.	Donacions mortis causa (transmissió immediata).
3. Sentència Civil N° 19/2007, TSJ Catalunya, Sala de lo Civil i Penal, Sec. 1, Rec 4/2007, 30-05-2007. Núm. Roj: STSJ CAT 2266/2007.	Donació atorgada pel causant a un dels seus hereus per a pagament de la legítima: inexistència de manifestació contrària a la seva obligada col·lació.
4. Sentència Civil 367/2023 AP Lleida, Rec. 510/2021 de 09 de maig del 2023. Núm. Roj: SAP L 430:2023.	Col·lació de les donacions al testament.
5. AP Barcelona , Sec. 16, Rec 623/2019, 17-02-2022. Sentència Civil	Donació exempta de tributació per IRPF.

Nº 67/2022. Núm. Roj: SAP B 2378:2022	
6. AP Barcelona, Sec. 16, Rec 498/2019, 08-02-2022. Sentència Civil Nº 45/2022. Núm. Roj: SAP B 1101:2022	Donació imputable a la legítima.
7. AP Barcelona, Sec. 16, Rec 472/2019, 03-12-2021. Sentència Civil Nº 459/2021. Núm. Roj: SAP B 14753:2021	Concepte de donació en vida segons CCCat.
8. AP Barcelona, Sec. 4, Rec 4/2021, 04-06-2021. Sentència Civil Nº 354/2021. Núm. Roj: SAP B 6584:2021	Donació per al càlcul de l'herència.
9. AP Barcelona, Sec. 17, Rec 1071/2019, 4-3-2021. Sentència Civil Nº 104/2021. Núm. Roj: SAP B 2555:2021	<i>Concepte 'animus donandi'.</i>
10. AP Barcelona, Sec. 17, Rec	Donació i l' existència d'un ànim de liberalitat.

1003/2019, 24-02-2021. Sentència Civil Nº 92/2021. Núm. Roj: SAP B 1821:2021	
11. AP Barcelona, Sec. 4, Rec 263/2020, 22-02-2021. Sentència Civil Nº 120/2021. Núm. Roj: SAP B 1610:2021	Revocabilitat de la donació efectuada per raó de matrimoni.
12. AP Barcelona, Sec. 14, Rec 549/2019, 23-09-2020. Sentència Civil Nº 239/2020. Núm. Roj: SAP B 8755:2020	Validesa de la donació d'un bé moble.
13. AP Barcelona, Sec. 18, Rec 211/2020, 06-10-2020. Sentència CIVIL Nº 635/2020. Núm. Roj: SAP B 9606:2020	Irrevocabilitat de la donació a Catalunya.
14. AP Barcelona, Sec. 16, Rec 379/2018, 21-04-2020. Sentència Civil Nº 50/2020 Núm. Roj: SAP B 3048/2020	Efectes de la donació envers l'acceptació.
15. AP Barcelona, Sec. 17, Rec	Habitatge no equiparat a donació.

639/2019, 14-07-2020. Sentència Civil Nº 164/2020. Núm. Roj: SAP B 8065:2020	
---	--

Anexos.

Font Imatge: Quadre de grups de parentiu Gencat.

Grups de parentiu:

Grup 1;

- Fills menors de 21 anys i resta de descendents (nets, besnets, rebesnets i quadrinets) menors de 21 anys.
- Fills del cònjuge o de la parella estable i persones acollides menors de 21 anys.

Grup 2;

- Cònjuge o parella estable
- Fills de 21 anys o més. Fills del cònjuge o de la parella estable de 21 anys o més.
- Resta de descendents (nets, besnets, rebesnets i quadrinets) de 21 anys o més.
- Progenitors i altres ascendents. Cònjuge o parella estable del progenitor.
- Persones acollidores.

Grup 3:

- Col·laterals de 2n i 3r grau i ascendents i descendents per afinitat:
- Col·laterals de segon grau consanguinis: germans.
- Col·laterals de tercer grau consanguinis: oncles respecte nebots i viceversa.
- Col·laterals de segon grau per afinitat: germans del cònjuge.
- Col·laterals de tercer grau per afinitat: nebots (fills dels germans del cònjuge), així com oncles del cònjuge (quan són germans dels progenitors del cònjuge).
- Ascendents per afinitat: pares, avis, rebesavis i quadravis del cònjuge.
- Descendents per afinitat: cònjuge del fill i nets, besnets, rebesnets i quadrinets del cònjuge.

Notes:

- El cònjuge del progenitor respecte els fills d'aquest últim és un ascendent per afinitat, però a efectes de l'impost rep el mateix tractament que el progenitor i, per tant, s'ha d'incloure en el grup II de parentiu (relacions paternofilials entre una persona i els fills del seu cònjuge).

- Els fills del cònjuge són descendents per afinitat, però a efectes de l'impost reben el mateix tractament que els fills, i per tant els fills menors de 21 anys del cònjuge s'han d'incloure en el grup I de parentiu i els fills de 21 anys o més del cònjuge s'han d'incloure en el grup II de parentiu (relacions paternofilials entre una persona i els fills del seu cònjuge).

Grup 4;

Col·laterals de quart grau o de graus més distants i estranys:

- Col·laterals de quart grau: cosins.
- Resta de parents col·laterals.
- Persones sense relació de parentiu.

Escala del impost de donacions (seu electrònica de l'Agència Tributària de Catalunya)

Tarifa general aplicable desde 1/10/2010:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus %
0,00	0,00	50.000,00	7,00
50.000,00	3.500,00	150.000,00	11,00
150.000,00	14.500,00	400.000,00	17,00
400.000,00	57.000,00	800.000,00	24,00
800.000,00	153.000,00	en endavant	32,00

Tarifa reduïda per a grups I i II de parentiu amb escriptura pública o resolució judicial:

Base liquidable Fins a euros	Quota íntegra Euros	Resta base liquidable Fins a euros	Tipus %
0,00	0,00	200.000,00	5,00
200.000,00	10.000,00	600.000,00	7,00
600.000,00	38.000,00	en endavant	9,00

Coeficients multiplicadors, en funció del patrimoni preexistent i del grup de parentiu.

Un cop obtinguda la quota íntegra resultat d'aplicar la tarifa progressiva a la base liquidable corresponent, multipliquem aquesta quota íntegra pel coeficient que correspongui segons el patrimoni preexistent del contribuent (persona que rep la donació) i la relació de parentiu amb el transmissent (persona que dona). D'aquesta manera s'obté la quota tributària de l'impost.

Coeficients multiplicadors aplicables des de l'01.05.2020:

Patrimoni preexistent Euros	Grups I i II de parentiu	Grup III de parentiu	Grup IV
De 0 a 500.000	1,0000	1,5882	2,0000
De 500.000,01 a 2.000.000,00	1,1000	1,5882	2,0000
De 2.000.000,01 a 4.000.000,00	1,1500	1,5882	2,0000
Més de 4.000.000,00	1,2000	1,5882	2,0000

Bibliografia.

Llibres.

Ebrat Picart, A. (2023), *Herencias felices*, Ediciones Deusto.

Ebrat Picart, A. (2022), *Herencias y donaciones en Cataluña*, Atelier.

Tomo V . Volumen 2. (2005). **Instituciones de derecho privado: Sucesiones. Títulos sucesorios.** Fase dinámica del fenómeno sucesorio. Ineficacia de las disposiciones sucesorias.

De Miguel, J. F. D. (2004). Instituciones de Derecho Privado. Tomo V . Sucesiones Volumen 1o: La sucesión y las instituciones ordenadoras de la misma. Civitas.

Pumar, M. M. B. (2005). **Instituciones de derecho privado.**

Articles doctrinals.

Article de revista (Universidad Nacional de La Plata). Revista Anales de la Facultad de Ciencias Jurídicas y Sociales. (s.d.). [*Article descarregat*]. Universidad Nacional de La Plata.
<https://revistas.unlp.edu.ar/RevistaAnalesJursoc/article/download/4271/4056/12228>

Parlament de Catalunya. Document TL140. Parlament de Catalunya. (s.d.). *TL140 Document jurídic.*
<https://www.parlament.cat/document/nom/TL140.pdf>

Navas & Cusí. Normativa d'herències a Catalunya. Navas & Cusí Advocats. (s.d.).

Normativa d'herències a Catalunya.

<https://www.navascusi.com/ca/normativa-herencies-a-catalunya/>

ADV Advocats. Col·lació hereditària. ADV Advocats. (s.d.). *La col·lació hereditària a Catalunya.*

<https://advadvocats.cat/collacio-hereditaria-a-catalunya/#:~:text=Qu%C3%A8%20%C3%A9s%20la%20Col%C2%B7laci%C3%B3,altres%20mitjan%C3%A7ant%20donacions%20en%20vida>

Revista InDret. Article jurídic. InDret. (s.d.). *[Article jurídic en PDF]*.

https://indret.com/wp-content/themes/indret/pdf/754_cat.pdf

Calders Economistes. Pacte successori. Calders Economistes. (s.d.). *Pacte successori a Catalunya o testament?*

<https://www.calderseconomistes.com/pacte-successori-catalunya-o-testament/>

Agència Tributària de Catalunya. Informació bàsica ISD (donacions) Agència Tributària de Catalunya. (s.d.). *Informació bàsica sobre donacions (ISD).*

<https://atc.gencat.cat/es/tributs/isd/donacions/informacio-basica/>

TERMCAT (s.d.). *Fitxa terminològica NDM1MzYxNA==.*

<https://www.termcat.cat/ca/cercaterm/fitxa/NDM1MzYxNA%3D%3D>

Legislació i jurisprudència.

Sentència AP Tarragona (Simpliciter). Simpliciter. (s.d.). *Jurisprudencia menor: Sentència de l'Audiència Provincial de Tarragona.*

https://simpliciter.ai/app/search/public/giurisprudenza/50b04919-e963-575b-8fd6-3eb440e76c93/jurisprudencia_menor/

vLex Comentari sobre el Llibre Cinquè del Codi Civil de Catalunya. vLex. (s.d.). *Libro quinto del Código civil de Cataluña: Derechos reales.*

<https://vlex.es/vid/libro-quinto-codigo-derechos-reales-233316213>

Llei estatal de l'Impost sobre Successions i Donacions (BOE). Boletín Oficial del Estado. (1987). *Ley 29/1987, de 18 de diciembre, del Impuesto sobre Sucesiones y Donaciones.*

<https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-1987-28141>

Iberley Jurisprudència sobre donacions. Iberley. (s.d.). *Jurisprudencia sobre donación.*

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/donacion>

Sentencia Civil 356/2026 Tribunal Supremo. Sala de lo Civil, Rec. 3014/2021 de 05 de marzo del 2026.

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-tribunal-supremo-sala-lo-civil-5-3-26-840739169>

Sentencia CIVIL N° 67/2022, AP - Barcelona, Sec. 16, Rec 623/2019, 17-02-2022

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-67-2022-ap-barcelona-sec-16-rec-623-2019-17-02-2022-48419842>

Sentencia CIVIL N° 459/2021, AP - Barcelona, Sec. 16, Rec 472/2019, 03-12-2021

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-459-2021-ap-barcelona-sec-16-rec-472-2019-03-12-2021-48407381>

Sentencia CIVIL N° 354/2021, AP - Barcelona, Sec. 4, Rec 4/2021, 04-06-2021

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-354-2021-ap-barcelona-sec-4-rec-4-2021-04-06-2021-48372946>

Sentencia CIVIL N° 104/2021, AP - Barcelona, Sec. 17, Rec 1071/2019, 04-03-2021

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-104-2021-ap-barcelona-sec-17-rec-1071-2019-04-03-2021-48357808>

Sentencia CIVIL N° 92/2021, AP - Barcelona, Sec. 17, Rec 1003/2019, 24-02-2021

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-92-2021-ap-barcelona-sec-17-rec-1003-2019-24-02-2021-48357551>

Sentencia CIVIL N° 120/2021, AP - Barcelona, Sec. 4, Rec 263/2020, 22-02-2021

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-120-2021-ap-barcelona-sec-4-rec-263-2020-22-02-2021-48351460>

Sentencia CIVIL N° 239/2020, AP - Barcelona, Sec. 14, Rec 549/2019, 23-09-2020

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-239-2020-ap-barcelona-sec-14-rec-549-2019-23-09-2020-48340561>

Sentencia CIVIL N° 635/2020, AP - Barcelona, Sec. 18, Rec 211/2020, 06-10-2020

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-635-2020-ap-barcelona-sec-18-rec-211-2020-06-10-2020-48338013>

Sentencia CIVIL N° 50/2020, AP - Barcelona, Sec. 16, Rec 379/2018, 21-04-2020

<https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-50-2020-ap-barcelona-sec-16-rec-379-2018-21-04-2020-48324579>

Sentencia CIVIL N° 164/2020, AP - Barcelona, Sec. 17, Rec 639/2019, 14-07-2020

[iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-164-2020-ap-barcelona-sec-17-rec-639-2019-14-07-2020-48206644](https://www.iberley.es/jurisprudencia/sentencia-civil-n-164-2020-ap-barcelona-sec-17-rec-639-2019-14-07-2020-48206644)

Document. (s.f.). Portal Jurídic de Catalunya.

<https://portaljuridic.gencat.cat/ca/document-del-pjur/?documentId=464805>